

Митрополит М.Германюк нагороджений орденом Канади

Архископ Максим Германюк, Митрополит Канади

Щоб відзначити людей за їх надзвичайні досягнення у різних ділянках праці на користь держави, у 1967 році в Канаді зорганізовано „Ордер Канади“. Церемонію вручення грамоти і медалі виконує звичайно генерал-губернатор Канади. Нагороди діляться на три категорії: „компеніон“, „офісєр“ і „аппойнтєд мємбєр“. За той час приблизно від 60 до 100 людей щороку дістають нагороди. Між ними зустрічаємо і українські імена.

Цього року 63 особи були відзначені, в тому три українці. Ми маємо шанувати першу особу з ряду духовенства, Митрополита Української Католики в Канаді Архископа Максима Германюка, який отримав нагороду „Офісєр Ордер оф Канада“. З цієї великої радості нагоди сенатор Павло Юзик зарядив прийняття на 60 осіб в будинку парламен-

У пам'ять старшини УГА Степана Слюсарчука

У Дітроїті помер 26-го серпня 1982 року по довгій недугі учасник боротьби за волю України в 1918—20 роках Степан Слюсарчук, поручник УГА і УСС, проживши 88 років. Він — уродженець Станіславова, середню освіту закінчив у гімназії в цьому ж місті, що тепер називається Івано-Франківське.

В Українській Галицькій Армії він був поручником і командував восьмою сотнею третього куреня восьмої бригади, в часі боїв з поляками в обороні Західної України.

Про сотню С.Слюсарчука згадує у своїх споминах Василь Волицький п.з. „На Львів і Київ“ („Гомін України“, Торонто, 1963, стор. 140—151). Ця сотня встигла й була відзначена за переможний бій за здобуття мостового причілка на Дністрі коло Нижнева. Поляки укріпили мостовий причілок, що встановив дуже важну стратегічну позицію, окопавшись на висоті коло так званої коти 292.

Цілий день ішли тяжкі бої куреня, щоб вибити поляків з цієї важливої позиції. В дуже критичному моменті поручник Слюсарчук повідомив вище командування

про рішення момент бою, після чого гінці зі запискою, в якій був опис і ситуаційний план розположення сотні. Інший бій описаний так: „Гаряче червоне сонце гасло за лісами на горбах у тій стороні, де Петрилів і Новосілка і тоді пор. Степан Слюсарчук вдерся зі своєю сотнею у ворожі окопи. Багнеті й приклади рушниць доки чували перемогу над ворогом...“ „Закрема командуючий бригадою гратулював пор. Ст. Слюсарчука за зразкову й успішну операцію на фронті відтинку його сотні, за непохитну стійкість сотні у важкому цілоденному бою за „коту 292“ і здобуття цього важливого стратегічного пункту.

За цей військовий успіх пор. Ст. Слюсарчука, що вирішив перемогу в користь Третього куреня і восьмої бригади на цілому фронті нижньовисокого причілка — отаман Гофман представив пор. Ст. Слюсарчука до найвищого відзначення — Золотої Тризуби.

Ще важливіша подія у військовій службі св.п. Ст. Слюсарчука сталася в часі походу українських армій на Київ проти більшовиків, що закінчився 31-го серпня 1919 року.

Коли не вдалося оборонити Західну Україну перед наступом переважної сили польської армії, підкріпленої у вирішальному часі армією Галлера, УГА була примушена перейти річку Збруч і податися на східні землі України. УГА злучилася із українською армією під проводом Отамана Симона Петлюри й вступила до брацтва українського народу, прогнали більшовиків з правобережної України та зайняли Київ.

Ця блискуча слава перемоги сполучених українських армій закінчилася трагічно у самому тріумфі. Російська армія Денікіна, уважаючи українську армію за грізнішого ворога Москви, ніж більшовицьку, спрямувала свої сили, які саме у той день підійшли з правого берега Дніпра до Києва, проти українських відділів у Києві і відбила їх. Поручник Слюсарчук був поставлений на сторожу залізного

мосту, що йшов через Дніпро. Його сотня зайняла Перчерську Лавру та стерегла міст. Раннім ранком розірвалася баталія. Штаб Головного Отамана дав наказ війську, що йшло на Київ, не вдаватися в бойові дії з денікінцями. Досі ніхто не заперечив, що такого наказу не було. Маючи такий наказ пор. С.Слюсарчук охороняв міст, яким вранці зачали йти денікинські старшини. Візвані, щоб задержалися, старшини дали йшли через міст. Тоді пор. Слюсарчук дав наказ стріляти на пострах у воду. Але в той час на них наскочили ззаду денікинці, які за той час перейшли Дніпро іншим мостом, і їх роззброїли.

Чотар УГА Лука Мишуга пише, що через Дніпро був ще один міст дерев'яний, який не був зазначений на мапі, й тому необізнані з по-

ложенням старшини не дали наказу забезпечити і той міст (Українська Галицька Армія, том 4, ст. 128).

Тому що про ту подію ще й досі ведуться дискусії між істориками, ми тільки згадуємо, що пор. Ст. Слюсарчук був безпосереднім учасником цієї події й не раз про неї оповідав своїм друзям.

Належить, однак, ще раз підкреслити, що всі історичні однозгідно подають, що дійсно був такий наказ Головного Отамана Петлюри для всієї армії, що йшла на Київ, не вдаватися в бойові дії з армією Денікіна. І такий наказ мав пор. Слюсарчук, що був на передовому пості.

Від того часу починає хилитися до упадку славою вкрита українська армія, що мала двох ворогів — більшовиків і денікінців, спільним завданням яких

було не допустити, щоб Україна стала вільною державою. Пор. Слюсарчук, який час прилепив до відділів Українських Січових Стрільців, пережив з ними трагічний кінець вільної боротьби в 1920 році.

В часі між Першою і Другою світовими війнами св.п. С. Слюсарчук був діяльним громадянином у Станіславові й займав багато важливих постів, головним в товаристві купців і промисловців. Він мав свою друкарню, яка успішно конкурувала з багатою вивуваною друкарнею поляка Льва Данкевича у Станіславові. Як власник друкарні він попер морально і матеріально великий задум проф. Чепиги й учителя Василя Микитчука й поміг створити видавництво Української Загальної Енциклопедії, яка вийшла

під кінець 1930-их років у трьох томах, і тепер уже білим круком на книгарських полицях. Завжди говорив він мені, що варто ту енциклопедію перевидати, й часто мене до того заохочував.

На еміграції в Німеччині мав він свою друкарню, в якій багато нашої еміграційної літератури побачило світло денне.

Переїхавши до ЗСА, поселився у Дітроїті й, доживаючи тут свого життя, під кінець стратив зір, але ніколи не втратив доброго настрою.

Так закінчив життя учасник славних подій нашої історії поручник УГА і УСС Степан Слюсарчук, і був похований на українському православному цвинтарі в Андрія в Бавнд Бруку.

Д-р Микола Климишин

Д-р Юрій Старосольський в Торонто

У Торонто, як і щороку, відбувся знову „Тижень Пласту“, повний руху та енергії молоді, як також ентузіазму української молоді. Цього річний „Тижень Пласту“ був винятковий. Започаткував його приїзд Начального Пластуна д-ра Юрія Старосольського з Вашингтону до Торонто 23-го жовтня. І того ж таки дня, вже по обіді, в галерії Української Канадської Фундації, відкрилася виставка картин д-ра Ю. Старосольського. Повна зала нижніх акварелів і три олії, та усміхнений Начальний Пластун зустрічав велике число гостей, які хотіли зустрітися з „Лісовим Чортом“ д-ром Ю. Старосольським, та подивитися на ще одне зацікавлене цієї небуденної людини.

Привітав присутніх, від яких „зала тріщала“, пл. сен. Ярослав Соколик, голова Осередку Праці Пластунів Сеньорів. Бо, власне, Осередок Праці цю виставку влаштував. Сен. Соколик передав слово пл. сен. мгр Іродії Винницькій, голові Крайової Пластової Старшини в Канаді.

І. Винницька дуже цікавим словом представила д-ра Старосольського. Він — Начальний Пластун, себто головний пластун на весь світ. Своєю особою він з'єднує пластунів всіх континен-

тів. Він — правник. Має наукові праці англійською, німецькою та українською мовами. Він є знавцем українського права. Він — поет. Його „Сіріли у сумерку“ — це улюблена й одна з кращих пластових пісень. І, врешті, виявилось, що він майя! Амадор у класичному розумінні цього слова, любитель малювання. Любить подорожувати, вже об'їхав довкола світу і любить в часі мандрівки сісти, витягнути з наплечника свої барви та не тільки любовати красою околиці, а й відтворити цю красу акварелями на вічний спомин. Начальний Пластун — мандрівник з пензлем.

По відкритті виставки д-р Старосольський скромно сказав, що для нього велика честь мати „за стіною“ світову виставку українських мистців. (Світова виставка ще відбувалася в галерії). Потім він розказав кілька моментів із свого малювання.

Присутні подивлялися ніжність, прозорість та постичність акварель д-ра Старосольського. Виставка тривала тижень і була надзвичайно вдалим початком цього річного „Тижня Пласту“ в Торонто.

Оксана Б. Соколик

В ДВАДЦЯТЬ ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

МИКОЛА ШУСТА

який відійшов у Вічність 25 листопада 1959 р. відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в четвер, 25-го листопада 1982 р., о год. 8:30 ранку в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.

Про молитви просить — син — ВАСИЛЬ ШУСТ

Ділимося з Родиною і Приятелями болючою вісткою, що дня 12-го листопада 1982 року в Гримлові на Тернопільщині упокоїлася на 90-му році свого трудовитового життя

наша Наддорожка і Невіджалувана

МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ І СЕСТРА

бл. п.

МАРІЯ ХРУПОВИЧ
з КАМІНСЬКИХ

В глибокому смутку:

дочка — ОЛЬГА КУРИЛАС з чоловіком СТЕПАНОМ, дітьми і внуками в ЗСА син — ІОСИФ з дружиною НАТАЛЕЮ, дітьми і внуками в Україні сестри: ІОСИФА в Україні ЛЕОНІЯ БУКАЧА в Канаді брат — ТЕОДОР в Польщі

Просимо про молитви за спокій душі Покійної.

Запрошуємо все Українське Громадянство
Клієнду — Парми й околиці
на ЗУСТРІЧ з
о. д-ром Любомиром Гузарем
Архимандритом оо. Студитів та близьким співпрацівником
Блаженнішого Патріарха Йосифа,
який говоритиме про:

**ПОЧАТКИ, ЗМІСТ І ЗАВДАННЯ
ТОВАРИСТВА СВЯТА СОФІЯ**
Доповідь відбудеться
в суботу, 27 листопада 1982 р., о год. 6-й веч.
в кафетерії школи св. Йосафата в Пармі, Огайо
5720 Стейт Роад
Прийдіть всі та довідайтеся як забезпечені та як працюють
патріарші надбання і інституції в Римі й на поселеннях.
До численної участі запрошує —
УПРАВА ТОВАРИСТВА СВ. СОФІЯ

**ПОМОЖІТЬ
ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ**
на фонд українистики в Гарвардському університеті здійснити нашу мету: через віпну науку у віпному світі до віпної науки у віпній Батьківщині!
HARVARD UNIVERSITY
UKRAINIAN STUDIES FUND
1581-83 Massachusetts Avenue Cambridge, Mass. 02138

Український Національний Цвинтар-Пам'ятник в ЗСА Вашінгтон, Д. К.

і

Сідер Гил Український Пам'ятник, Інк.

з гордістю представляють

ПАМ'ЯТНИК-МАВЗОЛЕЙ

ВИШЛІТЬ ЦЕЙ КУПОН СЬОГОДНІ ПАНОВЕ!

☐ Я є зацікавлений/а в одержанні більш інформації відносно похоронів у „Пам'ятнику-мавзолею присвяченому мученикам за волю України“.

☐ Я бажаю одержати інформації про місце похоронення в землі на Українському Національному Цвинтарі.

Розумію, що висилка купону мене до нічого не зобов'язує.

Ім'я _____
Вул. _____
Місто _____
Стейт _____ Zip _____
Телефон _____

МУЧЕНИКАМ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

Зробіть своє рішення та умову тепер.
Ця початкова пропозиція є обмежена тільки для ПЕРШИХ 50-ти ПОХОРОННИХ КРИПТ.
Місце похоронення у крипті для одної особи \$2,000.00
Постійний догляд і опіка \$ 200.00
Тільки одноразова вплата

Разом: **\$2,200.00**

Щоб зробити правильне рішення, Ви повинні дізнатися про всі подробиці про мавзолей. Щоб одержати всі факти вишліть цей купон нам, а ми Вам подзвонимо.

**CEDAR HILL
UKRAINIAN MEMORIAL INC.**
Mailing address:
P.O. Box 57 ■ Suitland, Md. 20746
(301) 568-0630

КОРИСТІ З МАВЗОЛЕЮ

- Похоронення над землею у сухій, чистій провітряній гробниці.
- Мавзолей збудований на вічність з матеріалів, яких не нищить час, а саме граніту, сталі та залізобетону.
- Мавзолей чудово утриманий назавжди — постійний догляд, забезпечений невідчлнними довіреними фондами.
- Відвідувати можна впродовж цілого року, без огляду на погоду.
- Приймається родина всіх віровизнань.
- Це Ваш перший і останній видаток на цвинтарі.
- Спеціальні ціни можна набути перед будовою.
- Привілеї виміни площ для теперішніх власників українського національного цвинтаря-пам'ятника.
- Спеціальну увагу присвячується політичним, релігійним, військовим та суспільним організаціям.
- Можна заздалегідь замовляти перевіз та обслугу.
- Місце у мавзолею можна сплачувати ратами, відповідно до Вашого бюджету.
- Легкий доїзд публічною чи приватною транспортною засобом.
- Пропам'ятні таблиці можна набути для відзначення релігійних, військових чи родинних героїв, які не можуть бути поховані у мавзолею, або які вже поховані в іншому місці.
- Відвідувачі анносять чудові враження споминів та є оповиті теплотою, величю атмосферою і мають нагоду на приватне роздумування.
- Пам'ятник-мавзолей залишиться вічним пам'ятником на Ваших рідних. Рідня буде відвідувати цей пам'ятник із почуттям пошани і гордості.

ІНВЕСТИЦІЯ, ЯКА ДАЄ ЗАСПОКОЄННЯ

Вибір вічного місця спочинку — це свяятий родинний обов'язок, який скоріше чи пізніше мусить бути виконаний. Чи не краще тепер подумати про цей обов'язок, коли всі члени родини можуть спільно, порадитися, замість відкласти це на останній самітній час тяжкої втрати.

